

عنوان مقاله:

پیاده محوری و توسعه پایدار

محل انتشار:

اولین کنفرانس معماری و فضاهای شهری پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

نگین درنشان - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری

خلاصه مقاله:

در سالهای اخیر با توجه به رشد سریع و روز افزون وسعت شهرها و حومه آنها، استفاده از اتومبیل برزندگی شهرنشینی سایه افکنده و فضای شهری را دستخوش تغییر نموده است. به طوری که امکان تردد آسان و ایمن پیداده را از کودکان، سالمندان و افرادی که فاقد وسیله نقلیه شخصی بوده سلب نموده است. متأسفانه در شهرهای ایران نیز به دلایلی که ذکر خواهد شد استقبال از تسهیلات پیاده روی عابر پیاده کم می باشد. لذا چاره جویی برای توسعه زندگی پیاده نیازمند شناخت و تبیین علمی مسئله و منوط به احداث مسیرهای مناسب پیاده و گسترش فرهنگی آن نزد مدیران، حرفه مندان و مردم است. این مهم گامی است در جهت ایجاد شهرهایی انسانی تر و سالم تر. این مقاله به اهمیت فضاهای پیاده مدار در شهر و بررسی نظریه های مرتبط برای درک رابطه بین پیاده روی و توسعه پایدار می پردازد و در پایان نتیجه می شود که از شاخصه های پایداری در شهرها، تشویق به افزایش پیاده مداری و سلامتی شهروندان می باشد که برای این منظور جدولی از پیشنهادات در این زمینه مطرح شده است. توجه به انسان به عنوان مهمترین عامل شکل گیری و حیات شهرها و پرداختن به بررسی یکی از مهمترین نیازهای انسان از جمله: حرکت، سلامت و تقویت زندگی اجتماعی انسان در شهرها، از اهداف این مقاله است. روش تحقیق از نوع توصیفی- تحلیلی است و روش گردآوری اطلاعات به صورت اسنادی و بررسی کتب و مقالات معتبر می باشد.

کلمات کلیدی:

پیاده محوری، توسعه پایدار، بهبود مسیرهای پیاده، فضاهای پیاده محور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/294786>

